

บทที่ 3

แนวทางการพัฒนาตลาดทุนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของโครงสร้างสถาบันการเงินที่เหมาะสม และมีสมรรถภาพซึ่งจะช่วยส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ให้รุดหน้าและมั่นคงยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นที่ประจักษ์ว่าตลาดทุนที่เจริญยอมช่วยเศรษฐกิจของประเทศ แต่ในขณะที่เดียวกันตลาดทุนในประเทศไทยยังไม่ได้พัฒนาเท่าที่ควร และยังมีที่ท้าวว่า จะพัฒนาไปอย่างรวดเร็วพอ

 ปัจจุบันอันสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาโดยละเอียด เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาตลาดทุน คือ แก่นอุปทานและอุปสงค์ของหลักทรัพย์ในตลาดทุน เมื่อใดที่เกิดความเหลื่อมล้ำหรือความสัมพันธ์ในทางที่เหมาะสมระหว่างปัจจัยทั้งสองจะเป็นอุปสรรคไม่แต่ในการพัฒนาตลาดทุนเท่านั้น แต่จะเป็นอุปสรรคต่อความอยู่รอดของตลาดทุนด้วย ในระยะเวลาที่ผ่านมา การขาดแคลนอุปทานหรือปริมาณหลักทรัพย์ที่เหมาะสมในตลาดทุนคือข้อจำกัดในการสร้างสรรตลาดทุนที่มีประสิทธิภาพและมั่นคง ประมาณ พ.ศ. 2510 เมื่อยังมีสถาบันตลาดทุนกรุงเทพอยู่ปริมาณหลักทรัพย์ที่ขึ้นทะเบียนกับตลาดทุนมีอยู่น้อยมาก ได้แก่ หุ้น 35 หุ้น, หุ้นกู้ 4 หุ้น และกองทุนรวม 1 รายการ ซึ่งคิดเป็นปริมาณเงินทั้งสิ้นราว 2,500 ล้านบาท อย่างไรก็ตามปรากฏว่าปริมาณหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายกันจริงจิ่งในตลาดพาณิชย์ มีเพียง $\frac{1}{10}$ ถึง $\frac{1}{7}$ ของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ขึ้นทะเบียนไว้ดังกล่าว จากการสัมภาษณ์ผู้ลงทุนที่มีความรู้ในเรื่องตลาดทุนพอสมควรมีความเห็นว่า ตลาดทุนควรจะเสนออุปทานให้เพียงพอ มิใช่แคกรณีปริมาณเท่านั้น แต่ในกรณีคุณภาพและประเภท กล่าวคือ ควรให้หลักทรัพย์หลายชนิดและมีคุณภาพดีเป็นที่ต้องการ นอกจากนี้ต้องเป็นหลักทรัพย์ซึ่งมีสภาพคล่องพอที่จะจูงใจผู้ลงทุนที่หวังแสวงหาผลกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ต่าง ๆ ด้วย

การพัฒนาตลาดทุนโดยยึดแนวทางเสริมสร้างตลาดทุนให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ลงทุนอาจเป็นผลดี เพราะจะช่วยสร้างผู้ลงทุนหลายระดับและผู้ลงทุนประเภทต่าง ๆ กันอย่างไรก็ตามการแก้ไขกฎหมาย เช่น ประมวลรัษฎากร ที่จะจูงใจให้ผู้ลงทุนหันมาสนใจในตลาดทุน ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ควรริบดำเนินการเสียแต่เนิ่น ๆ

สำหรับการส่งเสริมอุปสงค์ของตลาดหุ้นนั้นเคยได้อยู่ในความรับผิดชอบของ คณะทำงานโครงการพัฒนาตลาดหุ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยในระยะแรกเริ่ม คณะทำงาน มีหลักการในการเสริมสร้างอุปสงค์ให้แก่ตลาดหุ้นอยู่ 3 ประการคือ

1. สร้างบรรยากาศการลงทุนในตลาดหุ้นให้เป็นที่สนใจแก่ผู้ลงทุนประเภทต่าง ๆ เช่น การแก้ไขมาตรการภาษีต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้สถาบันบางประเภทที่เป็นเจ้าของเงินทุนระยะยาวหันมาสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดหุ้น
3. พยายามชักจูงเงินทุนจากส่วนเอกชนที่จมอยู่กับทรัพยากรที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้เข้าสู่ตลาดหุ้น

การพัฒนาอุปสงค์และอุปทานดังกล่าวต้องเป็นไปในลักษณะสมดุลย์และสม่ำเสมอ ทั้งนี้ในระยะยาวจะต้องมีการปรับปรุงเสริมสร้างปัจจัยทั้งสองอยู่เสมอ แม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีตลาดหุ้นที่เจริญก้าวหน้าแล้วก็ยังต้องอาศัยเทคนิคของพวกผู้ค้าหลักทรัพย์และนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ ในการเสริมสร้างอุปทานและอุปสงค์ของตลาดหุ้นอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะเมื่อใดที่อุปทานและอุปสงค์ไม่ตรงกันจะเกิดผลเสียตามมาได้แก่การเก็งกำไรและความเสียหายแก่ผู้ลงทุนโดยทั่วไป

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงการพิจารณากำหนดแนวทางต่าง ๆ ในอันที่จะก่อให้เกิดอุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์ ให้มีมากขึ้นกว่าในปัจจุบันเป็นสำคัญ ทั้งนี้โดยอาศัยโครงสร้างและสถาบันการเงินที่มีอยู่แล้วเป็นหลัก ด้วยการแก้ไขปรับปรุงปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความเจริญนั้น

3.1 การสร้างอุปสงค์ในตลาดหุ้น

ในการสร้างอุปสงค์ในตลาดหุ้น หมายถึงการส่งเสริมให้มีความต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ โดยมีวิธีการดังนี้

- 3.1.1 มุ่งสร้างบรรยากาศการลงทุน ในหลักทรัพย์ที่เหมาะสม
- โดยการกำหนดมาตรการบางอย่าง ให้เกิดความมั่นใจว่าเงินลงทุนจะปลอดภัยและได้ผลตอบแทนพอควร
 - จัดให้มีแหล่งการซื้อขายหลักทรัพย์ ในราคายุติธรรม มีความเป็นระเบียบและมีสภาพคล่องตามสมควร ได้แก่การจัดให้มีตลาดหุ้นที่มีสภาพสมบูรณ์
 - เรื่องผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน จะต้องทำอย่างไรจึงจะไม่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ในเรื่องภาษี
- 3.1.2 ทหาทางส่งเสริมสนับสนุน ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีบทบาทในตลาดทุนมากขึ้น
- 3.1.3 กำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบัน การเงินต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักการที่ดี และสอดคล้องกับการดำเนินนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะพัฒนาจากสถาบันการเงินที่มีอยู่แล้ว โดยอาศัยหลักธรรมชาติ และจะไม่เปลี่ยนแปลงสภาพสถาบันการเงินที่มีอยู่ในขณะนี้ ให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก คือมีการโอนอ่อนผ่อนตาม และค่อยเป็นค่อยไป

การสร้างอุปสงค์ในตลาดทุนนี้ เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่คณะทำงานโครงการพัฒนาตลาดเงินทุน ที่จะต้องส่งเสริมให้เกิดการระดมทุน จากแหล่งเงินออมทั่วไป โดยผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ แหล่งที่มาของอุปสงค์ ประกอบด้วย

1. ประชาชน โดยเหตุที่รายได้ประชาชาติต่อบุคคล และเงินออมของประชาชน ในประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ในระดับสูงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาตลาดทุน ดังนั้น จุดมุ่งหมายสำคัญในการดำเนินการสร้าง อุปสงค์ในหุ้นของคณะทำงาน ฯ ได้แก่ การหาวิธีการระดมเงินออมจากประชาชน ซึ่งส่วนใหญ่กำลังมุ่งไปสู่ non productive outlet ไปสู่ตลาดทุน

ระดับรายได้ของประชากรในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีปริมาณการออมทรัพย์สูงชันเป็นลำดับ โดยดูจากยอดเงินฝากประจำ และ ออมทรัพย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ถึง พ.ศ. 2515 ตามตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17
ปริมาณเงินในมือประชาชน

หน้า 100

(ล้านบาท)

	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515
1. สินเชื่อที่ธนาคารแห่งประเทศไทย	572.1	133.1	789.0	2515.1	2515.1	2884.9	4550.4	6633.0	7282.1
2. สินเชื่อที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเอกชน	1610.5	1908.2	2195.5	2363.9	2741.7	3099.0	4919.9	2974.0	3765.1
3. เงินฝากประจำและออมทรัพย์	1599.4	899.9	3519.0	2901.5	2976.5	3577.3	3836.7	5526.3	9396.0
4. อื่น ๆ (สุทธิ)	140.7	874.5	571.6	29.8	1148.8	789.1	1514.8	1747.2	2696.5
5. รวม 1 2 - (3 4)	-701.7	0.7	-1562.8	- 39.4	1131.5	1617.5	4118.8	2333.5	-1045.4
6. สินทรัพย์จากต่างประเทศ	1438.0	1978.3	3302.5	1089.2	447.5	-914.1	-2660.1	-335.3	4369.2
7. ปริมาณเงินในมือประชาชนที่เพิ่มขึ้น	736.3	1979.0	1739.7	1049.8	1579.1	703.4	1458.7	1998.2	3329.9

1 คือตัวเลขเบื้องต้น

ที่มาของตาราง ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจและการเงิน พ.ศ. 2515

จากตารางที่ 17 ธนาคารพาณิชย์โดยส่วนรวมมีเงินฝากเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเงินฝากประจำขึ้นถึง 3,519 ล้านบาท ในปี 2508 เพิ่มเพียง 899.9 ล้านบาท ในปี 2509 ธนาคารชาติได้ทำการลดอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินกู้และเงินฝาก การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ก็เพื่อที่จะลดต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีผลทำให้ในปี 2510 เงินฝากประจำและออมทรัพย์ลดลงแต่ไม่มากนัก โดยมีเงินฝากประจำและออมทรัพย์ 2,901.5 ล้านบาท ในปีต่อ ๆ มาจนถึงปี 2515 ปริมาณเงินฝากประจำและออมทรัพย์ เพิ่มขึ้นถึง 9,396.0 ล้านบาท ถ้าสามารถนำเงินจำนวนนี้มาหมุนเวียนอยู่ในตลาดทุน ก็จะเป็นการช่วยพัฒนาตลาดทุนได้อย่างมากและหมายถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วย

วิธีการที่จะสามารถดึงเงินออกมาจากมือประชาชน ให้เข้ามาสู่ตลาดทุน ได้แก่

1.1 ปรับปรุงตลาดทุนให้มีสภาพเป็นตลาดทุนที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง โดยการเพิ่มปริมาณหลักทรัพย์ที่ซื้อขายกันให้มากขึ้น ให้มีสภาพคล่องและมีมาตรการให้ความคุ้มครองที่เพียงพอแก่ผู้ลงทุน

ในประเทศที่การพัฒนา อุตสาหกรรม และการค้าอยู่ในระดับสูง ตลาดทุนเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญยิ่ง และเป็นแหล่งที่อุปสงค์และอุปทานของเงินทุนเคลื่อนมาพบกัน กล่าวคือผู้มีเงินออมทรัพย์จะมองหาแหล่งการใช้ประโยชน์เงินทุนในตลาดทุน ขณะที่ผู้ต้องการเงินทุนจะมองตลาดทุนในฐานะ แหล่งที่มาของเงินทุนที่ต้องการ ในประเทศที่ธุรกิจส่วนมากยังมีขนาดเล็ก เช่นประเทศไทยตลาดทุนย่อมมีโอกาสเติบโตได้ยาก อย่างไรก็ตามอีกประการหนึ่งความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของธุรกิจเอง เมื่อปราศจากความเชื่อมั่น การซื้อและขายหุ้นในบริษัทอุตสาหกรรมก็ย่อมอยู่ในขอบเขตที่จำกัดและการหาเงินทุนก็ยังคงต้องกระทำภายในวงญาติ หรือมิตรสหายที่คุ้นเคยต่อไป

1.2 หลังจากปรับปรุงดังกล่าวแล้ว ตลาดทุนซึ่งเจ้าหน้าที่คณะทำงาน 7 เป็นผู้กำกับดูแลวิธีการดำเนินงาน ควรจะดำเนินการโฆษณาเกี่ยวกับกิจการตลาดทุน และหลักทรัพย์อย่างจริงจัง โดยการจัดให้มีโครงการศึกษาค้นหาหลักทรัพย์ และเปิดให้

ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานในครัวเรือน ทั้งนี้เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักการลงทุนในหุ้น ไม่เข้าใจการทำงานของตลาดหุ้น ไม่รู้จักธนาคารลงทุน ตลอดจนไม่แน่ใจในรายได้และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการลงทุนในหุ้นนั้น ๆ ดังนั้นในเรื่องเกี่ยวกับตลาดหุ้น ตลาดหุ้น และสถาบันการเงินต่าง ๆ ควรจะได้บรรจุไว้ในหลักสูตรของการศึกษาระดับต้น และศึกษาให้ละเอียดในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนได้

1.3 กำหนดให้ เกิดความเหลื่อมล้ำในอัตราการเก็บภาษีสำหรับกำไรส่วนหุ้น และเงินปันผลอันเกิดจากหลักทรัพย์กับกำไรจากที่ดิน โดยการใช้นโยบายภาษีเป็นเครื่องกระตุ้นที่สำคัญ ในการส่งเสริมให้บริษัทเอกชนแปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชน โดยพยายามแก้ไขและเพิ่มเติมมาตรการในประมวลรัษฎากรดังนี้

1.3.1 ยกเว้นภาษีรายได้กำไรส่วนหุ้น (Capital gains)

อันเกิดจากการซื้อขายหุ้นและพันธบัตรของบริษัทมหาชน นอกจากนั้น ในกรณีบุคคลธรรมดา ก็ให้ถือขาดทุนส่วนหุ้น (Capital losses) อันเกิดจากการขายหลักทรัพย์ที่กลายเป็นรายจ่าย ในจำนวนไม่เกินที่กำหนด (เช่น ไม่เกินร้อยละ 20 ของรายได้) เป็นรายจ่ายอันหักจากรายได้พึงประเมินด้วย

1.3.2 ตามมาตรา 42 (9) ระบุว่า "การขายทรัพย์สินอันเป็นมรดก หรือการขายทรัพย์สิน ซึ่งทรัพย์สินนั้นได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร " ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้แบบ ศาสตราจารย์ รอมบิ้นส์ กล่าวไว้ว่า (1) อาจตีความหมายและเท่าที่ทราบมา การซื้อที่ดินมาเก็บไว้แล้วขายภายหลัง 10 ปีนั้น ในทางปฏิบัติได้ถือเป็นกำไรอันเนื่องจากการค้าหรือหากำไร

(1) Robbins, Sidney M. Capital Market in Thailand

และไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งศาสตราจารย์ รอบบินส์ เห็นว่า ควรจะแก้ไข โดยกำหนดให้กำไรอันเกิดจากการขายที่ดินจะต้องเสียภาษีกำไรส่วนทุนโดยมีค่านิ่งถึงเวลาที่อยู่ในครอบครอง ทั้งนี้เพราะเห็นว่า การเก็งกำไรในที่ดิน ไม่ว่าในระยะใดเป็นการแข่งขันที่สำคัญของกิจการเกี่ยวกับหลักทรัพย์และยังไม่ก่อประโยชน์แก่ส่วนรวมด้วย

1.4 ทอยกำกับดูแลวิธีการดำเนินงานของสถาบันการเงินต่าง ๆ ในการชักจูงให้ประชาชนลงทุนในหลักทรัพย์ได้เป็นไปตามความเหมาะสม

ผู้ดำเนินมาตรการ ได้แก่ กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย โดยการกำหนดให้สถาบันต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ หรือตลาดทุน ซึ่งมีหุ้นเป็นหลักทรัพย์ประเภทสำคัญที่สุด เข้าอยู่ในข่ายการกำกับดูแลของทางการ เพื่อให้ทางการจะได้มีความใกล้ชิด และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน การดำเนินงานของสถาบันเหล่านั้นมากขึ้น รวมทั้งสามารถวางข้อกำหนด และดำเนินการต่าง ๆ ในอันที่จะรักษาประโยชน์ของประชาชน และพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ (หรือตลาดทุนได้)

เกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อต้นปี 2515 คณะรัฐบาลชุด จอมพล ถนอม กิตติขจร ได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัย หรือนาสุกแห่งสาธารณชน ซึ่งให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในอันที่จะประกาศกำหนดให้กิจการ ซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารแสดงสิทธิในหุ้น หรือ ทรัพย์สิน เช่น พันธบัตร หุ้น หุ้นกู้ หรือตราสารพาณิชย์ หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทน นายหน้า ผู้จัดการ หรือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารดังกล่าว หรือการจัดให้มีตลาด หรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลาง การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสารดังกล่าว ให้เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาต รวมทั้งให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในอันที่จะกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในการอนุญาตนั้น

2. กองทุนสะสมของพนักงาน (Employee Benefit Fund)

ศาสตราจารย์ รอบบินส์ ได้เห็นความสำคัญของ Employee Benefite Funds

โดยเฉพาะในลักษณะ Provident Fund (1) ว่าเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญแห่งหนึ่งของตลาดเงินทุนระยะยาวและปานกลาง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทางการมีนโยบายที่กำลังพัฒนาตลาดทุนในขณะนี้ การออมทรัพย์จากแหล่ง Employee Benefits Funds และ Provident Fund

ย่อมจะสร้างอุปสงค์ต่อตลาดหลักทรัพย์ (ทั้งภาคเอกชนและรัฐบาล) ได้มาก ดังนั้นเมื่อทางการจะสนับสนุนให้มีโครงการออมทรัพย์ในรูปแบบ Employee Benefits Fund และ Provident Fund จึงน่าจะนำมาตรการดังต่อไปนี้ประกอบการพิจารณาควบคู่กันคือ

2.1 โครงการดังกล่าวนี้ต้องมีหลักการที่มั่นคง และแน่นอน และก่อให้เกิดประโยชน์ และสวัสดิการต่อพนักงาน ลูกจ้างโดยทั่วถึงและยุติธรรม

2.2 โครงการนี้ ต้องมีฐานะบัญชีและทรัพย์สินแยกต่างหากจากฐานะบัญชีและทรัพย์สินของบริษัทนายจ้าง เพื่อความปลอดภัย และความเหมาะสมจึงสมควรมอบหมายให้กิจการทรัสต์นิติบุคคล หรือบริษัทประกันเป็นผู้จัดการรักษา และจัดผลประโยชน์ให้แก่โครงการออมทรัพย์ของกองทุน ดังกล่าว

2.3 เพื่อให้ฐานะบัญชีของสินทรัพย์ระหว่างกองทุน ในที่นี้ และบริษัทนายจ้างปฏิบัติตามหลักบัญชีของ Accrual Basis เงินสมทบที่พึงจ่ายและจัดสรร โดยบริษัทนายจ้างให้แก่กองทุน นั้น จึงควรถือเป็นรายจ่ายของบริษัทที่ได้รับการยกเว้นจากการเสียภาษีกำไรในรอบระยะบัญชี

เงินกองทุนนี้มีจำนวนมาก และมีความสำคัญต่อตลาดทุนอย่างมากหากได้เข้ามาหมุนเวียนอยู่กับการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดทุน ตามตารางที่ 18

(1) ในเอกสาร A Capital Market in Thailand ตามที่อ้างอิงแล้ว หน้า 59-61, 107-109, 190-191

ตารางที่ 18 (1)

สถิติกองทุนสะสมเพื่อประโยชน์ของลูกจ้าง

(ล้านบาท)

เงินกองทุน	2503	2507	2508	2509
กองทุนสะสม				
ส่วนราชการ	335	492	551	615
รัฐวิสาหกิจ	268	407	463	524
เอกชน	52	114	135	163
กองทุนบำเหน็จ-บำนาญ				
รัฐวิสาหกิจ	15	46	52	56
เอกชน	19	39	44	51
รวม	689	1,093	1,245	1,406

ไม่รวมบำนาญของส่วนราชการที่จ่ายในปี 2503 จำนวน 143 ล้านบาท
 ปี 2507 จำนวน 242 ล้านบาท
 ปี 2508 จำนวน 273 ล้านบาท
 และปี 2509 จำนวน 296 ล้านบาท

จากผลงานวิจัยของ Dr. Alek Rozental ได้แสดงถึงกองทุนสะสมที่เขาสำรวจมา 124 แห่ง (จากทั้งภาค ราชการและเอกชน) ซึ่งปรากฏว่าได้เพิ่มจากประมาณ 700 ล้านบาท

(1) Alek A. Rozental, Finance and Development in Thailand New York.

ในปี 2503 เป็นประมาณ 1,400 ล้านบาท ในปี 2509 ทั้งนี้รวมถึงกองทุนบำเหน็จบำนาญในราว 30 กองทุน ซึ่งสามารถเป็นแหล่งอุปสงค์ที่สำคัญมาก

คณะกรรมการ มีหน้าที่คนควาคึกษาขอเบ็ดเตล็ดการลงทุน และนโยบายการลงทุนสะสมของพนักงานต่าง ๆ เพื่อที่จะทราบถึงวิธีสนับสนุน ให้ผู้จัดการกองทุนสะสมหันมาสนใจที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ให้มากขึ้น

3. สถาบันการเงิน สถาบันการเงินที่เป็นแหล่งอุปสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกัน และกิจการกองทุนรวม เช่น Thai Investment Fund (TIF) ถ้าตลาดซื้อขายหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพดี และใบหุ้นของบริษัทต่าง ๆ มีความคล่องตัวสูง เป็นที่หวังได้ว่าตลาดหุ้นจะสามารถดึงดูดเงินหมุนเวียนจากสถาบันการเงินเหล่านี้ได้มาก

ตามข้อเท็จจริงที่ผ่านมา TIF มีบทบาทมาก โดยการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์คิดเป็นมูลค่าประมาณ 13 ล้านบาท ในปี 2513 และดำเนินกิจการซื้อขายหลักทรัพย์ทุกสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของกิจการกองทุนรวมยังอาจทำไม่ได้เท่าที่ควร เนื่องจากอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องภาษีและขอบเขตการลงทุน กฎหมายมีส่วนในการจำกัดการลงทุนในใบหุ้นของสถาบันการเงินเหล่านี้ไว้ด้วย เป็นการป้องกันมิให้นำเงินของลูกค้ายาไปใช้หาผลประโยชน์ในการลงทุนที่ไม่แน่นอน

สำหรับธนาคารพาณิชย์นั้น ในสหรัฐอเมริกา มีข้อห้ามเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ในนามของตนเอง แต่สำหรับประเทศไทยควรจะส่งเสริมการค้าเงินที่กล่าวธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยลงทุนในใบหุ้นน้อยมาก น้อยกว่าขอบเขตที่กฎหมายอนุญาต จึงน่าจะสนับสนุนให้มีการลงทุนในตลาดหุ้นให้มากขึ้นไปอีก แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปภายในขอบเขตที่เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลกำหนด

ทางด้านบริษัทประกันชีวิต แม้ว่าในขณะนี้ยังไม่มีความสามารถในการส่งเสริมตลาด
 ทุนมากนัก แต่ในระยะยาวกิจการประกันชีวิต อาจเป็นแหล่งอุปสงค์ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง
 ฉะนั้น ทางราชการควรจะพิจารณากำหนดแนวทางขอ เชตการลงทุนในหุ้นของกิจการ
 บริษัทประกันชีวิตไว้ในกฎหมายให้เป็นที่ยอมรับ

4. แหล่งอุปสงค์อื่น ๆ แหล่งที่น่าจะมีบทบาทในตลาดทุน นอกจาก
 แหล่ง ที่กล่าวแล้วได้แก่ ผู้ประกอบกิจการซื้อขาย หรือ แลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ เช่น
 BFIT, FISCO Bangkok Nomura International Securities Co.
 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมฯ ตลอดจน สถาบันที่ไม่ได้หวังผลกำไร (Elumosynary
 institutions)

ในด้านผู้ค้าหลักทรัพย์นั้น หากตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ค้าได้
 กำไรส่วนทุน (Capital gain) สูงแล้ว ผู้ค้าก็มีความต้องการในหลักทรัพย์มาก
 เพราะสามารถซื้อหุ้นชนิดต่าง ๆ ไว้ก่อน และนำออกจำหน่ายให้ประชาชนภายหลัง
 ยิ่งรายได้จากการค้าหลักทรัพย์สูงเท่าไร บริษัทที่แข่งขันทำหน้าที่เป็นตัวกลาง ผู้ค้าก็
 จะมากขึ้น ซึ่งทำให้หลักทรัพย์กระจายแพร่หลาย ซึ่งก่อให้เกิดการหมุนเวียนของหลักทรัพย์
 ในตลาดทุนได้ยาก

ส่วนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมฯ นั้น ตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือทางด้าน
 การเงิน ซึ่งรวมทั้งรวมลงทุนในอุตสาหกรรมของเอกชน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารงาน
 การจัดการ และทางด้านเทคนิค แก่เอกชนในการจัดตั้ง ขยาย และปรับปรุง
 อุตสาหกรรม ประเภทต่าง ๆ ให้ทันสมัย และส่งเสริมให้เอกชนทั้งภายในและภายนอก
 ประเทศสามารถลงทุนในอุตสาหกรรมในประเทศ

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมฯ มีเงินทุนดำเนินการทั้งภายในและภายนอก
 ประเทศจำนวนมาก ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19

แหล่งที่มาแห่งทุนดำเนินการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2513

เงินทุนชำระแล้ว 50,000 หุ้น ๆ ละ 1,000 บาท	50,000,000	บาท
เงินสำรอง	26,430,610	บาท
เงินกู้จาก AID	15,000,000	บาท
เงินกู้จากรัฐบาลไทย	82,209,841	บาท
เงินกู้จากธนาคารโลก	4,104,963	บาท
เงินกู้จากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะ แห่งสหสาธารณรัฐเยอรมนี	63,359,274	บาท
เงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย หุ้นกู้	103,778,004	บาท
	<u>80,000,000</u>	บาท
รวมทุนทั้งหมด	<u>424,892,692</u>	บาท

หมายเหตุ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2513 บริษัท ฯ ได้ประกาศขายหุ้นทุน
เพิ่มเติมอีก 50 ล้านบาท และเรียกเก็บเงินได้ครบตามมูลค่าหุ้น ในเดือน มีนาคม
2514 ดังนั้น เงินทุนที่ชำระแล้วจึงรวมเป็น 100 ล้านบาท มีผู้ถือหุ้นทั้งหมด 133
รายการ แยกตามอาชีพของผู้ถือหุ้นได้ดังนี้ ธนาคาร 70.9 ส่วนร้อย บริษัทลงทุน
15.7 ส่วนร้อย บริษัทประกันภัย 4.0 ส่วนร้อย เอกชนและนิติบุคคลอื่น ๆ 9.7
ส่วนร้อย

จะเห็นว่า เงินทุนของบริษัทมีมาก แต่เงินที่ออกมาหมุนเวียนอยู่ในตลาด
ทุนมีเพียงร้อยละ 20 ซึ่งนับว่าน้อยมาก ดังนั้นจึงหาทางสนับสนุนให้บริษัทมีบทบาทใน
กิจการหลักทรัพย์ให้มากยิ่งขึ้น

3.2 การสร้างอุปทานในตลาดทุน

การสร้างอุปทานหมายถึง การเพิ่ม ปริมาณหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่มีการซื้อ และขายในตลาดทุน ในประเทศไทย อุปสรรคใหญ่ของการพัฒนาตลาดทุน ได้แก่ การขาดแคลนหุ้นที่จะทำการซื้อขายในตลาด ดังนั้น ถ้าต้องการให้ตลาดทุนมีความคึกคัก กว้างขวางก็จำเป็นต้องมีอุปทานในหลักทรัพย์ให้มากพอ เพื่อให้ผู้ลงทุนจะสามารถเลือกซื้อ และเปลี่ยนได้ตามความต้องการ

มาตรการเกี่ยวกับการสร้างอุปทานในหลักทรัพย์ได้แก่

3.2.1 การส่งเสริมให้มีบริษัทมหาชนเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ

- โดยการให้สิทธิประโยชน์ในค่าน้ำภาษีและอื่น ๆ แก่บริษัทมหาชน และผู้ถือหุ้นในบริษัทมหาชน
- ปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร เพื่อสนับสนุนให้ประชาชน หันมาลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทมหาชน แทนที่จะไปลงทุน ในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจ
- การดำเนินการเพื่อให้มีกฎหมายบริษัทมหาชน เพื่อเป็นแนวทาง และขอบเขตสำหรับการดำเนินงานของบริษัทมหาชนที่เหมาะสม

3.2.2 การนำหุ้นของรัฐวิสาหกิจออกขายกับประชาชน โดยนำส่วนที่เป็น หุ้นของรัฐบาลมาแบ่งขายให้แก่ประชาชน เช่นหุ้นใน โรงงาน กระจกอบ โรงงานน้ำตาล เป็นต้น

3.2.2 ทหาทางให้บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล นำหุ้นออกขายให้ กับประชาชนมากขึ้น

แหล่งอุปทานที่สำคัญได้แก่

1. รัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจมีบทบาทสำคัญอยู่มากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 ได้กำหนดเป็นนโยบายที่จะสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในส่วนเอกชนมากยิ่งขึ้น โดยการสนับสนุนให้แทนจากสมาคมธุรกิจต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และรัฐบาลมีนโยบายที่จะดำเนินการรัฐวิสาหกิจเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค

การโยกย้ายรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มาเป็นรูปบริษัทเอกชน ก็เพื่อที่จะให้ตลาดหุ้นและตลาดทุนขยายตัวได้กว้างขวางขึ้นเพราะว่าการที่เป็นรัฐวิสาหกิจนั้นเงินทุนต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และมีการขายหุ้นในวงแคบรู้กันเพียงภายในไม่แพร่หลายสู่ประชาชน เช่น โรงงานยาสูบ โรงงานปูนซีเมนต์ และอื่น ๆ ดังนั้นถ้าหากรัฐวิสาหกิจเหล่านี้จะเข้าอยู่ในทะเบียนหลักทรัพย์ที่ซื้อขายของตลาดหุ้น และนำหุ้นออกขายให้ประชาชนควยแล้ว นอกจากจะเป็นการเพิ่มจำนวนกิจการที่ขึ้นทะเบียนไว้ในตลาดหุ้นกรุงเทพฯ แล้ว ยังเป็นการยกมาตรฐานทั่ว ๆ ไปของกิจการที่ขึ้นทะเบียนหลักทรัพย์ไว้กับตลาดหุ้นควย

การขายหุ้นของรัฐวิสาหกิจให้แก่ประชาชนนั้น นอกจากจะเป็นการแบ่งเบาภาระให้แก่รัฐบาลในการหาทุนเพื่อการพัฒนาโครงการสร้างอุตสาหกรรมแล้ว ยังจะเป็นการช่วยกระตุ้นความสนใจด้านเอกชน รวมทั้งดึงดูดความสนใจของผู้ลงทุนที่เป็นชาวต่างประเทศอีกด้วย และจะทำให้ตลาดเงินทุนในประเทศไทยขยายกว้างขึ้น และทำให้มีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารตลาดหุ้นเข้ามาดำเนินงาน

ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคณะทำงานฯ ที่จะต้องพยายามหาทางชักจูงให้รัฐวิสาหกิจขายหุ้นให้แก่ประชาชน โดยการพิจารณาร่วมกับส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการและวิธีการในการนำหุ้นออกขายที่เหมาะสมต่อไป

2. บริษัทที่ได้รับสิทธิบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บริษัทเหล่านี้สามารถจะเป็นแหล่งอุปทานที่สำคัญ เพราะบริษัทที่จะได้รับสิทธิบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๓ นั้น ในปีหนึ่ง ๆ จะมีเป็นจำนวนมาก และเป็นกิจการขนาดใหญ่ (ทุนจดทะเบียนถัวเฉลี่ย 2.0 ล้านบาท) เมื่อประชาชนต้องการจะลงทุน ก็จะได้เกิดความเชื่อมั่นในบริษัทเหล่านี้ เพราะได้รับการ "กรอง" จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๓ แล้วขั้นหนึ่ง

ดังนั้นคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๓ อนุมัติให้บริษัทได้รับสิทธิบัตรแล้ว และระบุให้บริษัทที่เปิดดำเนินกิจการออกหุ้นจำหน่ายให้กับประชาชนโดยทั่วไปย่อมจะมีใบหุ้นหมุนเวียนในตลาดหุ้นมากขึ้น ทั้งจะกระจายทั่วไปในหมู่ประชาชน แต่ในเรื่องนี้อาจเกิดปัญหาได้ว่า การกระทำดังกล่าวอาจเป็นผลให้บางบริษัทที่อยู่ในข่ายได้รับการส่งเสริมไม่ต้องการขอสิทธิบัตรส่งเสริม ซึ่งเรื่องนี้คณะทำงานโครงการพัฒนาตลาดเงินทุนควรจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อจะเลือกใช้วิธีการที่ดีที่สุด คืออาจจะเลือกใช้วิธีการส่งเสริมแต่ไม่บังคับว่า บริษัทที่จะได้รับสิทธิบัตรส่งเสริมต้องเป็นบริษัทมหาชน ในเวลาเดียวกันอาจถือเป็นนโยบายที่จะให้สิทธิพิเศษนอกเหนือไปจากสิทธิที่ได้รับก็ได้

3. ธุรกิจรวมทุนและธุรกิจของต่างประเทศ

ในปัจจุบันนี้ได้เกิดบริษัทใหม่ ๆ ขึ้นมาก และบริษัทเหล่านี้มักจะเป็นธุรกิจแบบรวมทุนกับบริษัทต่างประเทศ บริษัทเหล่านี้มักจะมีทุนสูงและมีขนาดใหญ่กว่าบริษัทของคนไทยโดยทั่วไป ตลอดจนมีความสัมพันธ์กับสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ ซึ่งมีประวัติการดำเนินงาน และบริหารงานเป็นที่เชื่อถืออย่างกว้างขวางอยู่แล้ว โดยการจัดระเบียบงานไว้แล้วอย่างดี ผู้ลงทุนจึงไม่ค่อยกังวลเกี่ยวกับคุณภาพของผู้บริหารมากนัก เมื่อเทียบกับกิจการของคนไทยโดยทั่วไป

ดังนั้นคณะทำงาน ๓ ควรจะหาทางส่งเสริมให้กิจการประเภทนี้ ดำเนินการขายหุ้นให้แก่ประชาชน โดยรัฐบาลอาจจะกระตุ้นโดยการประกาศเป็นนโยบายว่า มีความประสงค์ที่จะให้กิจการดังกล่าวขายหุ้นต่อประชาชนควย

4. บริษัทที่ตั้งใหม่

บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่อาจเป็นแหล่งอุปทานของหุ้นได้มาก แต่ผู้บริหารของบริษัทเหล่านี้อาจไม่กล้าระดมทุน โดยการจำหน่ายหุ้นต่อประชาชน เพราะเกรงว่าจะขายไม่ออก เนื่องจากไม่มีประวัติการดำเนินงานและเหตุผลอื่น ๆ ดังนั้น หากได้มีการช่วยเหลือจากสถาบันใหญ่ในระยะปานกลาง หรือสถาบันชั้นนำพิเศษ เช่น บริษัทหลักทรัพย์และลงทุนพิเศษ TISCO และบริษัทเงินทุน เอฟ. เอน. ซี. ดี. เอฟ. (FNCDF) ให้ความช่วยเหลือในการจัดจำหน่ายและให้ประกันในโครงการของบริษัทใหม่ ๆ เหล่านี้แล้ว จะช่วยให้โบหุ้นของบริษัทจำหน่ายได้มากขึ้น เพราะบริษัททั้งสองจะต้องมีความระมัดระวังมากกับบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่ โดยการวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับผลผลิต และตลาดของผลผลิตนั้น ๆ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ซึ่งจะทำให้ประชาชนไว้วางใจบริษัทเหล่านี้ มากกว่าบริษัทที่ตั้งขึ้นโดยมิได้ผ่านสถาบันการเงินใด ๆ

5. การเพิ่มทุนของบริษัทมหาชน

บริษัทที่อยู่ในรูปของบริษัทมหาชน ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มทุนยอมทำได้ง่าย เพราะบริษัทเหล่านี้เป็นที่รู้จักดีและมีหลักทรัพย์หมุนเวียนในตลาดหุ้นอยู่แล้ว ซึ่งจะเป็นการเพิ่มอุปทานในหลักทรัพย์ได้มาก

อย่างไรก็ดี ในการจำหน่ายหุ้น ควรหาทางให้บริษัทมหาชนเลิกการจำหน่ายหุ้นที่มีการชำระไม่เต็มมูลค่า และทำการจำหน่ายแต่เฉพาะหุ้นที่ต้องมีการชำระเต็มมูลค่า เพราะในการจำหน่ายหุ้นที่ชำระมูลค่าเพียงบางส่วนนั้น เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพยายามที่จะให้หุ้นเป็นที่นิยมแพร่หลาย ทั้งนี้ ควรจะกำหนดขนาดการกระทำดังกล่าวไว้ในกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน

6. บริษัทเอกชนแปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชน

ในกรณีบริษัทเอกชนมีความต้องการจะเพิ่มทุนหมุนเวียน และถ้าเงินนั้นได้มาจากแหล่งอื่น ๆ นอกตลาดหุ้นแล้ว อาจเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น ถ้าบริษัทเอกชนนั้นแปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชนโดยการออกจำหน่ายหุ้นแก่ประชาชน ก็ยอมจะ

ดีนเปลืองน้อยกว่า ยิ่งถ้าบริษัทเหล่านั้นเป็นที่เชื่อถือในค่านับธุรกิจการค้าแล้ว ย่อมสามารถดึงดูดเงินลงทุนได้ง่ายเข้า

ดังนั้น ในกรณีที่รัฐบาลพยายามส่งเสริมให้มีบริษัทมหาชน ซึ่งเป็นมาตรการที่สำคัญ ในอันที่จะเพิ่มอุปทานของหุ้นที่มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาตลาดหุ้น จึงควรมีการกำหนดมาตรการ เกี่ยวกับการก่อตั้งและการดำเนินงาน การให้ความคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ผู้ถือหุ้นให้เหมาะสมรัดกุมยิ่งขึ้น รวมทั้งมาตรการส่งเสริมการแปลงสภาพบริษัทเอกชนเป็นบริษัทมหาชนนั้น ควรจะกระทำโดยการตรากฎหมายพิเศษว่าด้วยกิจการในลักษณะที่กล่าว มากกว่าที่จะกระทำโดยการแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จะเห็นได้ว่า การสร้างอุปสงค์และอุปทานในตลาดหุ้น เป็นเรื่องที่จะต้องกระทำอย่างมีเหตุผลเป็นลำดับขึ้นไป และจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลา ในการที่จะให้ประชาชนเข้าใจในการซื้อ - ขาย สินค้าที่เป็นใบหุ้นต่าง ๆ ดังนั้น สิ่งที่จะต้องกระทำในเวลานี้ คือ ควรให้การศึกษแก่ประชาชนในเรื่องการลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ

3.3 บทบาทภาครัฐบาลในการพัฒนาตลาดหุ้น^x

ดังที่กล่าวไว้ในภาคต้นของบทที่ 3 ว่าการพัฒนาตลาดหุ้นต้องการความสมดุลและความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างอุปทานและอุปสงค์ของหลักทรัพย์ในตลาดหุ้น วิธีการเดียวที่จะดำรงหลักการดังกล่าวได้คือ ต้องให้รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาตลาดหุ้นด้วย เหตุที่รัฐบาลมีอำนาจที่จะสั่งการหรือกระทำกรใด ๆ ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมาย และการกระทำต่าง ๆ ก็มุ่งที่จะเสริมสร้างผลประโยชน์ของประเทศชาติส่วนรวม ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาตลาดหุ้นเป็นไปเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างแท้จริง จึงควรให้รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการกำหนดโครงการตลาดหุ้น ควรมอบหน้าที่ของหน่วยงานในตลาดหุ้น ส่วนงานของรัฐบาลในต่างประเทศที่มีบทบาทในการเสริมสร้างและพัฒนาตลาดหุ้นได้แก่ หน่วยงานที่เป็นตัวแทนของรัฐบาล ธนาคารเพื่อการพัฒนา, ธนาคารกลางและกระทรวงการคลัง

สำหรับในประเทศไทย สถาบันที่มีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน ได้แก่ สถาบันการเงินที่เป็นของเอกชน ได้แก่ Industrial Finance Corporation of Thailand (IFCT) และสถาบันที่เป็นตัวแทนของรัฐบาล ได้แก่ กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย บทบาทของ IFCT ในการพัฒนาตลาดทุนนั้นไม่ใคร่ได้ผลด้วยเหตุที่นโยบายของคณะกรรมการบริษัทไม่ส่งเสริมในการพัฒนาตลาดทุนเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบันสถาบันที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลจึงได้เร่งรัดจัดการให้มีการพัฒนาตลาดทุนขึ้นอย่างจริงจัง โดยเริ่มให้มีการศึกษาการเร่งรัดพัฒนาตลาดทุนขึ้นโดยคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจส่วนเอกชน สาขาสถาบันการเงินซึ่งเป็นสถาบันที่รัฐบาลแต่งตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2510 มี นายสมหมาย ชุนตระกูล ผู้อำนวยการช่วยผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย (ในขณะนั้น) เป็นประธานหลังจากที่คณะกรรมการได้ทำการปรึกษาร่วมกับกระทรวงการคลังและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาล จึงได้ตกลงที่จะจัดหาผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการก่อตั้งตลาดทุนในประเทศที่กำลังพัฒนา มาช่วยศึกษาและตั้งข้อเสนอแนะต่อจากธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ (ธนาคารโลก) ด้วยเหตุนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ว่าจ้าง ศาสตราจารย์ ซิดนีย์ เอ็ม ร็อบบิ้นส์ (Sidney M. Robbins) แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย นิวยอร์ก เข้ามาเป็นผู้ศึกษาโครงการพัฒนาตลาดทุน ศาสตราจารย์ ซิดนีย์ ได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย 2 ครั้ง คือระหว่างวันที่ 29 เมษายน ถึง 24 พฤษภาคม 2512 และวันที่ 18 กรกฎาคม ถึง 17 สิงหาคม 2513 หลังจากการปฏิบัติงานครั้งแรกของศาสตราจารย์ ร็อบบิ้นส์ ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้ง "คณะกรรมการโครงการพัฒนาตลาดเงินทุน" ขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2512 ซึ่งเป็นหน่วยงานโดยเฉพาะที่จะทำการศึกษาการพัฒนาตลาดทุน

โครงการในขั้นแรก ให้เจ้าหน้าที่ทำการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดทุนทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงตลาดทุน การดำเนินการพัฒนาตลาดทุน เริ่มจากหลักการที่ว่าต้องมีอุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์อย่างเพียงพอและสัมพันธ์กัน จึงได้เสนอแนะมาตรการในการกำหนดแนวทางต่าง ๆ ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนาตลาดทุนดังนี้.

มาตรการ

สรุปมาตรการตามโครงการพัฒนาตลาดทุน

จุดประสงค์

ผู้ดำเนินมาตรการ

ความถี่หน้า

1. ภาวะอากกร

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรโดย

1.1 สร้างนิยามของบริษัทที่มีลักษณะ เป็นบริษัทมหาชน ซึ่งที่พึงจะได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษด้านภาษีอากรขึ้น แล้วให้บริษัทที่กล่าวนั้นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรมากกว่าบริษัทอื่น ๆ

1.2 ให้ผู้ถือหุ้นของบริษัทตาม 1.1 โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นรายย่อยได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากรมากกว่าในปัจจุบัน

เพื่อให้มีการจำหน่ายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไปมากขึ้น ทั้งโดยบริษัทที่ตั้งแล้วและบริษัทที่จะตั้งใหม่

เพื่อให้ประชาชนทั่วไปนิยมลงทุนซื้อหุ้นกันมากขึ้น และเพื่อให้มีผู้ถือหุ้นรายย่อยมากขึ้น

กระทรวงการคลัง

เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังและเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ร่วมกันพิจารณายกร่างบทแก้ไขประมวลรัษฎากรตามนัยมาตรการนี้แล้ว และเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2515 ได้มีการออกประกาศ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 206 เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข ประมวลรัษฎากรให้เหมาะสม และเป็นธรรมยิ่งขึ้น ซึ่งได้แก่ว่า เรื่องการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้มีสิทธิหักค่าลดหย่อนสำหรับเบี้ยประกันชีวิตที่ผู้มีเงินได้จ่าย คนละไม่เกิน 4,000 บาท และให้หักค่าลดหย่อนสำหรับเงินปันผลที่ได้จากหุ้นที่ถือโดยเงินปันผลจำนวนไม่เกิน 5,000 บาท ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี ส่วนที่เกิน 5,000 บาท หักเป็นค่าลดหย่อนได้ อีกร้อยละ 20 ของเงินได้ส่วนนั้น และถ้าผู้สมรสได้รับเงินปันผลก็ได้รับยกเว้น และลดหย่อนภาษีในทำนองเดียวกันอีกด้วย

2. เงินทุนเลี้ยงชีพของพนักงานลูกจ้าง

แก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อให้เงินทุนเลี้ยงชีพของพนักงานลูกจ้างได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากร แต่โดยมีข้อกำหนดเพื่อให้การจัดตั้งการบริหาร และการหาผลประโยชน์จากเงินทุนเลี้ยงชีพพนักงานลูกจ้างเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ตลาดหุ้น

จัดตั้งตลาดหุ้นที่มีลักษณะและการดำเนินงานเหมาะสมแทนตลาดหุ้นในประเทศที่ตลาดหุ้นพัฒนาแล้ว ให้ทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางการซื้อขายหลักทรัพย์ที่แท้จริง และมีวิธีการซื้อขายที่เปิดเผยเป็นระเบียบ และเข้าใจง่ายแก่ประชาชนผู้สนใจ รวมทั้งให้มีการกำกับดูแลสมาชิก ซึ่งได้แก่นายหน้า-ผู้ค้า และกำกับดูแลบริษัทขึ้นทะเบียน (listed companies) อย่างเป็นทางการเพียงพอควย

เพื่อให้ได้มีการจัดตั้งเงินทุนเลี้ยงชีพ

พนักงานลูกจ้างกันมากขึ้น และเงินทุนเลี้ยงชีพนี้จะได้เป็นแหล่งอุปสงค์สำหรับหุ้นที่สำคัญแหล่งหนึ่ง ทำให้มีการลงทุนซื้อหุ้นกันมากขึ้น

เพื่อให้การซื้อขายหุ้นในตลาดซื้อขาย มารวมอยู่ใน แหล่งกลางแหล่งเดียว ซึ่งจะช่วยให้สามารถซื้อหรือขายหุ้นได้สะดวกเร็วขึ้น และราคาซื้อขายกันยุติธรรมขึ้น วิธีนี้จะช่วยส่งเสริมการลงทุนซื้อหุ้น เพราะซื้อได้สะดวก ในราคาพอสมควร และเมื่อประสงค์จะขายก็สามารถทำได้สะดวกและในราคาที่เป็นธรรม ในขณะที่เดียวกัน การกำกับดูแลสมาชิกของตลาดหุ้นและบริษัทขึ้นทะเบียนจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นในหมู่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีการลงทุนซื้อหุ้นมีมากขึ้นควย

กระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลัง

เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง และเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้พิจารณา ยกร่างบทแก้ไขประมวลรัษฎากร ดังกล่าวแล้ว ขณะนี้ยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เสนอแนะให้คณะกรรมการจัดตั้งตลาดหุ้นขึ้นเมื่อเดือน กันยายน 2513 ประกอบด้วยบุคคลจากภาคเอกชนทั้งสิ้น เพื่อดำเนินการจัดตั้งตลาดหุ้น ที่เหมาะสมขึ้น ขณะนี้คณะกรรมการดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการศึกษาพิจารณาประเด็นต่าง ๆ โดยได้มีการประชุมไปแล้วทั้งหมด 12 ครั้ง

มาตรการ	จุดประสงค์	ผู้ดำเนินมาตรการ	ความคืบหน้า
<p>4 <u>กำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันประเภทต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์</u></p> <p>กำหนดให้สถาบันต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ หรือตลาดซึ่งมีหุ้นเป็นหลักทรัพย์ประเภทสำคัญที่สุด เข้าอยู่ในข่ายการกำกับดูแลของทางการ ให้ทางการ ได้มีความใกล้ชิด และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน การดำเนินงานของสถาบันเหล่านั้นมากขึ้น รวมทั้งสามารถวางข้อกำหนดและดำเนินการต่าง ๆ ในอันที่จะรักษาประโยชน์ของประชาชน และพัฒนา ตลาดหลักทรัพย์ (หรือตลาดทุน) ได้</p>	<p>เพื่อความเจริญมั่นคงของสถาบันและการ ดำเนินกิจการในตลาดหลักทรัพย์ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้อง กับหุ้น และเพื่อสร้างความเชื่อถือในหมู่ประชาชน และธุรกิจที่ซื้อขายหุ้นผ่านตลาดหลักทรัพย์ วิธีนี้จะ ช่วยให้การลงทุนในหุ้นและการซื้อขายหุ้น ทั้งใน ตลาดออกใหม่และในตลาดซื้อขายชยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะในระยะยาว</p>	<p>กระทรวงการคลังและ ธนาคารแห่งประเทศไทย</p>	<p>เมื่อต้นปี 2515 คณะปฏิวัติได้ออก ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขาย อันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุก แห่งสาธารณชน ซึ่งให้อำนาจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในอันที่จะประกาศกำหนดให้กิจการ ซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนตราสาร แสดงสิทธิในหนี้ หรือทรัพย์สิน เช่น พันธบัตรหุ้น หุ้นกู้ หรือตราสาร- พาณิश्य หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทน นายหน้าผู้จัดการ หรือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในตรา สารดังกล่าว หรือการจัดให้มีตลาด หรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลางการซื้อ ขายหรือแลกเปลี่ยนตราสารดังกล่าว ให้เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาตรวม ทั้งให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการ</p>

มาตรการ

จุดประสงค์

ผู้ดำเนินการ

ความคืบหน้า

กระทรวงการคลังในอันที่จะกำหนดเงื่อนไข
ต่าง ๆ ในการอนุญาตนั้น และเมื่อวันที่ 15
กันยายน 2515 กระทรวงการคลังก็ได้ออก
ประกาศ ให้ธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นกิจการที่
ต้องขออนุญาต และกำหนดเงื่อนไขในการ
อนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวด้วย

มาตรการ

5 บริษัทมหาชน

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อสร้างนิยามของบริษัทมหาชนให้แตกต่างไปจากบริษัทจำกัดในรูปปัจจุบัน พร้อมทั้งวางข้อกำหนดพิเศษสำหรับการจัดตั้ง การดำเนินงาน และภาวะต่าง ๆ ของบริษัทมหาชน เพื่อให้เกิดบริษัทมหาชนที่มีการจัดตั้ง และการดำเนินงานเป็นหลักเป็นฐาน ให้ความไว้วางใจแก่ประชาชนทั่วไป และให้ความคุ้มครองแก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยโดยเฉพาะ

จุดประสงค์

เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเกิดความมั่นใจ และนิยมลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทมหาชนกันมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อย

ผู้ดำเนินการ

กระทรวงเศรษฐกิจ

ความคืบหน้า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัทขึ้น โดยมีปลัดกระทรวงเศรษฐกิจเป็นประธาน และอธิบดีทุกกรมในสังกัดกระทรวงเศรษฐกิจเป็นกรรมการ เพื่อช่วยพิจารณาทางกระทรวงเศรษฐกิจได้เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งจากภาคราชการ และจากภาคเอกชนมาร่วมประชุมหารือแล้วประมวลความเห็นเป็นคณะกรรมการฯ อีกคนหนึ่ง ขณะนี้คณะกรรมการดังกล่าวยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ

มาตรการ

จุดประสงค์

ผู้ดำเนินการ

ความคืบหน้า

6. การปฏิบัติบัญชีและการสอบบัญชี

ดำเนินการให้การปฏิบัติบัญชีและการสอบบัญชีมีมาตรฐานที่ขึ้น โดยเฉพาะในกรณีบริษัทมหาชน

เพื่อให้ผู้ลงทุนซื้อหุ้นได้มีโอกาสทราบฐานะของบริษัทที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง และอย่างเชื่อถือได้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้ลงทุนซื้อหุ้นมากขึ้น

กระทรวงเศรษฐกิจ

สมาคมนักบัญชีแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้น 1 ชุด เรียกว่าคณะทำงานการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน เพื่อปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น และเป็นประโยชน์แก่ผู้ลงทุนการเงินทั่วไป โดยการให้บริษัทเงินทุนประกาศงบดุลภายใน 4 เดือนนับแต่วันสิ้นสุดธุรกิจของบริษัท ตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด และมีผู้สอบบัญชีรับรอง ผู้สอบบัญชีนี้ต้องเป็นผู้ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นชอบและมีใบกรรมการพนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทเงินทุนนั้น ประกาศงบดุลดังกล่าวให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย ก. สำนักงานของบริษัท และให้ลงหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อยหนึ่งฉบับด้วย เว้นแต่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรการ

จุดประสงค์

ผู้ดำเนินการ

ความคืบหน้า

7. การส่งเสริมการลงทุน
 กำหนดให้บริษัทที่จะได้รับสิทธิบัตรส่งเสริมการลงทุนโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม ต้องเสนอขายหุ้นจำนวนหนึ่งต่อประชาชนทั่วไป

เพื่อให้มีการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไป เป็นการเพิ่มอุปทานของหุ้นในตลาดหุ้น

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม

ได้ดำเนินการไปแล้ว

8. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 กำหนดให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีบทบาทในการพัฒนาตลาดหุ้นยิ่งขึ้น เจน

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ได้มีการเสนอแก้ไข

พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อให้บริษัทฯ มีขอบเขตการดำเนินงานตามกฎหมายกว้างขึ้น โดยสามารถดำเนินการต่าง ๆ ที่กล่าวในมาตรการนี้ได้ ขณะนี้มาตรการดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการศึกษา

8.1 ชื่อหุ้นของบริษัทตั้งใหม่ไว้เพื่อเสนอขายต่อประชาชนทั่วไปในภายหลัง เมื่อบริษัทผู้ออกหุ้นดำเนินกิจการเป็นหลักฐานพอ

เพื่อช่วยเพิ่มอุปทานของหุ้นที่ประชาชนทั่วไปจะมองเห็นประโยชน์หรือคุณค่าชัดเจน และยอมจะนิยมลงทุนซื้อไว้

8.2 ให้การพิจารณาเป็นพิเศษแก่ลูกค้าที่เป็นบริษัทมหาชน

เพื่อช่วยส่งเสริมให้มีบริษัทมหาชนมากขึ้น

8.3 เป็นผู้ลงทุนซื้อขายหุ้นหรือผู้ค้าหุ้น

เพื่อช่วยก่อให้เกิดธุรกรรมซื้อขายหุ้นมากขึ้น ทำให้ตลาดหุ้นคึกคักขึ้น

มาตรการจุดประสงค์ผู้ดำเนินการความถี่9. การประชาสัมพันธ์และการศึกษาเรื่องตลาดทุน

ดำเนินการให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจเรื่องตลาดทุนมากขึ้น และให้มีการศึกษาเรื่องตลาดทุนกันมากขึ้น

เพื่อให้มีบุคคลที่รู้เรื่องหรือเข้าใจเรื่องตลาดทุน โดยเฉพาะเรื่องหุ้นมากขึ้น ทำให้ความสนใจและความรู้ที่จะลงทุนซื้อหุ้นมีมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็เพื่อให้บุคคลที่จะสนใจหรือสามารถเป็นพนักงานวิเคราะห์ ให้แก่ธุรกิจซื้อขายหุ้นได้มากขึ้น เป็นการช่วยวางรากฐานด้านหนึ่ง ให้แก่ตลาดหลักทรัพย์หรือตลาดทุนในระยะยาว

สถาบันการศึกษาและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ และธนาคารแห่งประเทศไทย

โดยมีข้าราชการอภิปรายสัมมนาเรื่องตลาดทุนและการรวมเรื่องตลาดทุนเข้าในหลักสูตรการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มากขึ้น และคาดว่าจะยังคงมีการดำเนินการเช่นนี้ต่อไป

มาตรการ

จุดประสงค์

ผู้ดำเนินมาตรการ

ความคืบหน้า

10. การศึกษาพิจารณามาตรการประกอบอื่น ๆ

ให้มีการศึกษาพิจารณาความเหมาะสมที่จะ
ดำเนินมาตรการประกอบอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

10.1 แกไขพระราชบัญญัติการประกันชีวิต
เพื่อให้บริษัทประกันชีวิตสามารถลงทุนซื้อหุ้นได้โดย
ไม่ต้องตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบ

10.2 คำเนิการให้ธนาคารพาณิชย์เข้า
มารับบทบาทในตลาดทุนมากขึ้น โดยเฉพาะการให้
กู้โดยมีหุ้นเป็นหลักประกัน และการลงทุนซื้อหุ้น
โดยธนาคารพาณิชย์

เพื่อให้เกิดแหล่งอุปสงค์สำหรับหุ้นที่
สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง

เพื่อช่วยให้หุ้นมีสภาพคล่องมากขึ้น และ
เพื่อช่วยเพิ่มอุปสงค์สำหรับหุ้น

ธนาคารแห่งประเทศไทยและส่วน
งานหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ :-

กระทรวงเศรษฐกิจ

กระทรวงการคลัง

มาตรการนี้ ส่วนใหญ่ได้รับการ
ศึกษาพิจารณาไปบ้างแล้ว แต่ยังไม่
ช้อยติ และยังมีได้มีกรดำเนินการ
เพื่อให้มาตรการดังกล่าวมีผลนอกจาก
ในกรณี 10.1 ได้มีความคืบหน้าบ้าง
แล้วในระดับเจ้าหน้าที่

มาตรการ	จุดประสงค์	ผู้ดำเนินการ	ความคืบหน้า
10.3 คำเนิการให้เกิคู้ค้ำ ที่แท้จริง และมีการค้ำเนิงานกว้างขวาง	เพื่อช่วยให้อุณหมีสภาพคล่องขึ้น และช่วยให้อราคาหุ้นไม่ขึ้นลงฮวบฮามเกินไป	กระทรวงการคลัง	
10.4 คำเนิการให้มืบริษัทลงทุน (investment company) ที่ค้ำเนิงานกว้างขวาง	เพื่อให้อเกิดแหล่งอุปสงค์สำหรับหุ้น ที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง	กระทรวงการคลัง	
10.5 คำเนิงานให้อรัฐวิสาหกิจบางแห่ง จำหน่ายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป	ช่วยเพิ่มอุปทานของหุ้น	กระทรวงการคลัง	
10.6 คำเนิงานให้อกิจการที่มีผู้ถือหุ้นทั้งหมด หรือส่วนหนึ่งเป็นชาวต่างประเทศ จำหน่าย หุ้นแก่ประชาชนทั่วไป	เพื่อช่วยเพิ่มอุปทานของหุ้น	กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม และ/หรือกระทรวงเศรษฐกิจ	
10.7 คำเนิการให้อธนาคารแห่งประเทศไทย บริการเงินกู้โดยมีหุ้นบริษัทมหาชนเป็นประกัน	เพื่อช่วยให้อุณหมีสภาพคล่องสูงขึ้น และช่วยส่งเสริมให้นายหน้า-ผู้ค้ำ ที่ค้ำเนิงานกว้างขวางขึ้น	กระทรวงการคลัง	
10.8 คำเนิการให้อบริษัทมหาชนได้สิทธิพิเศษ บางประการในการทำสัญญาธุรกิจกับทางการ	เพื่อช่วยส่งเสริมให้อเกิดบริษัท มหาชนมากขึ้น เป็นการช่วยเพิ่มอุปทาน ของหุ้นอีกทางหนึ่ง	กระทรวงการคลัง	

<u>มาตรการ</u>	<u>จุดประสงค์</u>	<u>ผู้ดำเนินการ</u>	<u>ความคืบหน้า</u>
<p>10.9 คำให้การให้สถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น บรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation) และบริษัทการลงทุนเอกชนเพื่อเอเชีย (Private Investment Company for Asia) เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดทุนในประเทศไทยมากขึ้น</p>	<p>เพื่อจะได้รับประโยชน์ด้านการเงินหรือด้านการดำเนินงานในฐานะธนาคารพัฒนา (development bank) ซึ่งจะช่วยให้มีมากขึ้น ในเมื่อธนาคารพัฒนาหันออกขายแก่ประชาชนทั่วไป</p>	<p>กระทรวงการคลัง</p>	
<p>10.10 คำให้การให้อัตราผลประโยชน์เปรียบเทียบจากการลงทุนในทางต่าง ๆ มีความเสมอภาคและเป็นไปในแนวที่จะเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์จากการลงทุนซื้อหุ้นกับการลงทุนซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือการลงทุนโดยฝากประจำธนาคารพาณิชย์หรือกับสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือการลงทุนโดยให้กู้ยืมในตลาดการเงินนอกระบบ (unorganized financial market)</p>	<p>เพื่อให้หุ้นได้รับความสนใจมากขึ้น และให้การลงทุนที่ไม่ดีเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมลดลง โดยเฉพาะการลงทุนซื้ออสังหาริมทรัพย์ และการลงทุนโดยให้กู้ยืมในตลาดการเงินนอกระบบ</p>	<p>กระทรวงการคลัง</p>	<p>ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ส่งข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงการคลังแล้ว ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาของกระทรวงการคลัง</p>

มาตรการ

10.11 ศึกษาหาความรู้และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ตลาดทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่จะ
เป็นประโยชน์แก่งานตามโครงการพัฒนาตลาดทุน

จุดประสงค์

เพื่อให้รู้และเข้าใจดียิ่งขึ้นว่า ควรมีการ
ดำเนินการอย่างไรบ้างหรือไม่ และเมื่อใด
และเป็นการเตรียมการสำหรับอนาคต

ผู้ดำเนินการมาตรการ

ความคืบหน้า

ดำเนินการอยู่แล้ว
และจะยังคงดำเนินการเช่นนี้ต่อไป

แหล่งที่มา :

คณะทำงาน

โครงการพัฒนาตลาดเงินทุน

251๘

จะเห็นได้ว่า โครงการพัฒนาตลาดเงินทุน จะได้รับผลสำเร็จเพียงไรนั้น
ย่อมต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายด้วยกัน คือ

- 1) กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งในทางปฏิบัติ
คงทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงาน
- 2) กระทรวงเศรษฐกิจ เพื่อปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับการดำเนินงานของบริษัทมหาชน และรวมร่างพระราชบัญญัติ
บริษัทมหาชน
- 3) กรมสรรพากร เพื่อปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร
- 4) บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมให้มีอุปสงค์ใน
หลักทรัพย์เพิ่มขึ้น โดยช่วยซื้อหุ้นของบริษัทที่เห็นว่ามีความมั่นคงขึ้น นอกจากนั้น ยังช่วยให้มี
อุปทานในหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น โดยการพิจารณาให้บริษัทมหาชนกู้ยืมเงินก่อนบริษัทครอบครัว
- 5) คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อส่งเสริมให้มีบริษัทมหาชนมากขึ้น
โดยพิจารณาให้บัตรส่งเสริมแก่บริษัทมหาชนก่อนบริษัทครอบครัว
- 6) สมาคมนักบัญชีแห่งประเทศไทย เพื่อปรับปรุงและยกมาตรฐานการทำ
บัญชีและการสอบบัญชี ให้เป็นที่เชื่อถือยิ่งขึ้น
- 7) วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อที่จะบรรจุวิชาตลาดหลักทรัพย์
หรือวิชาอื่น ๆ ในลักษณะนี้เข้าในหลักสูตรของตน

นอกจากนี้สถาบันซึ่งจะขาดเสียซึ่งความร่วมมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การ
สนับสนุนไม่ได้ ก็คือ คณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎร กล่าวคือ ถ้าคณะรัฐมนตรี และสภา
ผู้แทนราษฎร ไม่สนับสนุนหรือเห็นด้วยกับโครงการพัฒนาตลาดเงินทุนนี้ โครงการดังกล่าว
ก็คงจะสำเร็จได้โดยยาก

ในสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตลาดหุ้นของไทยก็ยังไม่พัฒนาไปมากเท่าที่ควร
แม้ว่าจะได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาตลาดเงินทุนแล้วก็ตาม ทั้งนี้เพราะเจ้าของ
บริษัทเดิมไม่ต้องการออกหุ้นใหม่ให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป และประชาชนเองก็ยังไม่มีความรู้
ในเรื่องการลงทุนในใบหุ้น ดังนั้นการพัฒนาตลาดหุ้นตามโครงการนี้ จำต้องอาศัยระยะเวลา
ตลอดจนอาศัยความร่วมมือของสถาบันต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว เพื่อให้ตลาดหุ้นเจริญก้าวหน้าตาม
ความต้องการ